

Dzień 6: „Trzeba znać swoje miejsce” (Ps 131)

„A i ty, dziecię, prorokiem Najwyższego zwać się będziesz, bo pójdziesz przed Panem torując Mu drogi; Jego ludowi dasz poznać zbawienie [co się dokona] przez odpuszczenie mu grzechów, dzięki litości serdecznej Boga naszego” (Łk 1, 76 – 78a).

„Nazajutrz (Jan) zobaczył Jezusa, nadchodzącego ku niemu, i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. To jest Ten, o którym powiedziałem: Po mnie przyjdzie Mąż, który mnie przewyższył godnością, gdyż był wcześniej ode mnie» (J 1, 29 – 30).

„Ten, kto ma oblubienicę, jest oblubieńcem; a przyjaciel oblubieńca, który stoi i słucha go, doznaje najwyższej radości na głos oblubieńca. Ta zaś moja (Jana) radość doszła do szczytu. Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszałem” (J 3, 29 – 30).

Historia: Jan Chrzciciel otrzymuje od Boga podwójną misję, ma przygotować lud na przyjęcie Mesjasza oraz wskazać kim ten Mesjasz będzie.

Obraz: Jan Chrzciciel wyciąga rękę i wskazuje ludziom Jezusa jako Mesjasza.

Prośba: Postawię Jezusa w centrum mojego życia.

1. Dzięki tekstom Nowego Testamentu posiadamy wiele informacji o Janie Chrzcicielu. Tutaj zostało wybranych tylko trzy teksty. Pomijamy wzajemną relację między Eliaszem i Janem (Łk 1, 17; Mt 17, 9 – 13). Pierwszy tekst jest cytatem z pieśni Zachariasza, mówiącym o zadaniu jakie czeka do wykonania syna Zachariasza – Jana. Zadaniem tym jest pójście „przed Panem torując Mu drogi”, tym torowaniem drogi będzie nawoływanie słuchaczy do nawrócenia (Mt 3, 2), czyli zmiany stylu życia i myślenia, i przyjmowanie chrztu na odpuszczenie grzechów. Czy i dziś nie potrzebujesz nawrócenia? Jeśli tak to z czego? Co jest twoim grzechem, nie musi to być grzech ciężki, coś, co jeszcze wymaga sprostowania na twojej drodze spotkania się z Jezusem.

2. Kiedy Jan wskazuje na Jezusa jako Mesjasza nazywa Go: „Barankiem Bożym”, tym Który gładzi nasze grzechy. Jest to bez wątpienia odniesienie do Baranka Paschalnego (Wj 12, 1 – 13). Jan widzi przyszłą ofiarę jaką złoży Baranek Nieskalany za ludzi splamionych grzechem. Podczas Liturgii Komunii Świętej kapłan podnosi konsekrowaną Hostię i wypowiada znamienne słowa: „**Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata** (...), przy kolejnej przeżywanej Mszy świętej, zwróć uwagę na te słowa. Figura Baranka posiada centralną rolę w liturgii królestwa niebieskiego (Ap 5, 6).

3. Jan, jak nam pokazuje trzeci tekst, znał swoje miejsce w ekonomii zabawienia i w relacji do Jezusa. Był posłusznym wykonawcą woli Pana, i to wypełniało jego serce radością. Jaka jest moja rola powierzona mi przez Boga? Rola ta jest wyrazem zaufania, jakim darzy mnie Pan, nie mogę jej sobie zawłaszczyć. Jaka jest moja pozycja wobec Jezusa? Jeśli On jest Panem, to ja jestem Jego ...? Jeśli On jest Nauczycielem, to ja jestem Jego ... Jeśli On jest Pasterzem, to ja jestem Jego... Jeśli On jest drogą, prawdą i życiem (J 14, 6), to ja kim jestem?

4. Rozmowa końcowa z Jezusem o poruszeniach, jakie zrodziły się we mnie podczas medytacji.